

مَنْ تَكَدَّرَ بِمَعَاصِي اللَّهِ أُوْرِيَهُ اللَّهُ ذِكْرًا

هر که از معصیت خدا لذت ببرد خداوند او
را به ذلت می افکند .

الدَّنْبُ شُومٌ عَلَيَّ غَيْرِ فَاعِلِهِ : إِنَّ عَيْرَهُ أُبْتَلِي ، وَإِنْ
إِغْتَابَهُ أَثِمَ ، وَإِنْ رَضِيَ بِهِ شَارَكَهُ

گناه برای غیر گنهکار هم شوم است : اگر بر او
عیب گیرد (به همان) مبتلی شود ، اگر او را
غیبت کند گناه کرده ، و اگر به گناه رضایت
دهد در آن شریک شده است .

مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ نِعْمَةً فَسَلَبَهَا إِيَّاهُ حَتَّى يُدْنِبَ ذَنْبًا
يَسْتَحِقُّ بِذَلِكَ السُّلْبِ

خداوند نعمتی را که به بنده‌اش داد پس
نمی‌گیرد مگر اینکه خود او مرتکب گناهی
شود که مستحق سلب نعمت گردد .

مَنْ يَمُوتُ بِالدُّنُوبِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَمُوتُ بِالْأَجَالِ وَ
مَنْ يَعْيشُ بِالْإِحْسَانِ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَعْيشُ بِالْأَعْمَارِ

کسانی که بخاطر گناهانشان می میرند بیشتر از
کسانی اند که بر اثر رسیدن اجلشان می میرند و آنانکه
به سبب احسان کردن عمر (طولانی) می کنند بیشتر
از کسانی اند که بواسطه عمر طبیعی زندگی می کنند .

إِذَا أَرَادَ اللَّهُ **وَعَبْدُكَ** بِعَبْدٍ خَيْرًا عَجَّلَ لَهُ عُقُوبَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا
 أَرَادَ بِعَبْدٍ سُوءًا أَمْسَكَ عَلَيْهِ ذُنُوبَهُ حَتَّى يُوَافِيَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

هر گاه خداوند خوبی بندهاش را بخواهد در همین
 دنیا کیفرش دهد و چون برای بندهای بد بخواهد
 (یعنی خود او مستحق این بدی باشد) گناهش را
 نگه می‌دارد تا روز قیامت به تمام عقوبتش برسد.

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

مِنْ كَفَارَاتِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ إِغَاثَةُ الْمَلْهُوفِ وَالنَّفِيسِ
عَنِ الْمَكْرُوبِ

از جمله کفاره‌های گناهان بزرگ به دادِ
ستم‌دیده رسیدن و زدودن غم ماتم‌زده است

عَنِ الْإِمَامِ الرِّضَا عليه السلام :

مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى مَا يُكْفَرُ بِهِ ذُنُوبَهُ فَلْيُكْثِرْ مِنَ
الصَّلَوَاتِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَإِنَّهَا تَهْدِمُ الذُّنُوبَ هَدْمًا

هر که نمی تواند کاری کند که گناهانش با آن
زدوده شود بر محمد و آلش زیاد صلوات بفرستد،
چرا که صلوات گناهان را ریشه کن می کند .

مَنْ طَلَبَ الرَّئِيسَةَ هَلَكَ

هر که ریاست طلب باشد نابود می شود .

إِنَّ النَّارَ وَ أَهْلَهَا يَعِجُونَ مِنْ أَهْلِ الرَّثَاءِ ، فَقِيلَ يَا رَسُولَ
اللَّهِ كَيْفَ تَعِجُ النَّارُ ؟ قَالَ : مِنْ حَرِّ النَّارِ الَّتِي يُعَذِّبُونَ بِهَا

پیامبر اکرم ﷺ فرمودند : دوزخ و دوزخیان از
دست ریاکار فریاد می زنند ، سؤال شد دوزخ
دیگر چرا فریاد می زند؟ فرمود : از شدت آتشی
که ریاکاران با آن عذاب می شوند .

السِّرُّ أَفْضَلُ مِنَ الْعَلَانِيَةِ وَالْعَلَانِيَةُ لِمَنْ أَرَادَ الْإِقْدَاءَ

(عبادت و حسنه) پنهانی بهتر از آشکار است
و انجام آشکار (این کارها) برای کسی که
بخواهد الگو قرار گیرد بهتر است .

دِرْهَمٌ رِبَاً أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَعِزًّا مِنْ سَبْعِينَ
زَنْيَةً كُلَّهَا بِذَاتِ مَحْرَمٍ فِي بَيْتِ اللَّهِ الْحَرَامِ

یک درهم ربا نزد خداوند از هفتاد بار زنا
کردن با محارم در کعبه سنگین تر است .

مَنْ أَيْجَرَ بِغَيْرِ فِقْهِ فَقَدْ أَرْتَضَمَ فِي الرَّبِّ بَا

هر که بدون دانستن احکام شرعی تجارت
کند به ورطهٔ ربا می‌افتد .

لَا تَكُنْ مِمَّنْ يَرْجُو الْآخِرَةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ وَ
يُرْجِي التَّوْبَةَ بِطُولِ الْأَمَلِ

از کسانی مباش که بدون عمل به آخرت
امید دارد و با آرزوهای دراز توبه را به
تأخیر می اندازد .

مَا رَجَا أَحَدٌ غَيْرَ اللَّهِ تَعَالَى إِلَّا خَابَ

هیچکس به غیر خدای تعالی امید نبست
مگر اینکه ناامید گشت .

إِرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مَّنْ فِي السَّمَاءِ

به اهل زمین رحم کنید تا آنکه در آسمان
است به شما رحم کند .

لَيْسَ الْعَجَبُ مِمَّنْ نَجَا كَيْفَ نَجَا وَأَمَّا الْعَجَبُ مِمَّنْ
هَلَكَ كَيْفَ هَلَكَ مَعَ سَعَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ !

از اینکه کسی (در آخرت) نجات یافته تعجبی
نیست، تعجب از کسی است که با وجود رحمت
گسترده الهی چگونه هلاک شده است !

إِنَّ أَعْجَلَ الْخَيْرِ ثَوَابًا صَلَاةَ الرَّحْمِ

ثَوَابِ صَلَاةِ رَحْمٍ زُودَتْهُ مِنْ هَرِّ كَارِ خَيْرٍ
دِيْغَرِي مِي رَسَد.

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْسَأَ فِي أَجَلِهِ وَ يُزَادَ فِي رِزْقِهِ
فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ

هر که دوست دارد مرگش به تأخیر افتاده و
روزیش زیاد شود صله رحم به جا آورد .

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ :

إِنَّ الرَّحْمَةَ لَا تُنْزَلُ عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ قَاطِعٌ رَحِمٍ

رحمت الهی بر گروهی که در میان آنها
قاطع رحم باشد فرود نمی آید .

أَفْضَلُ مَا تُوصَلُ بِهِ الرَّحِمُ كَفُّ الْأَذَى عَنْهَا

بهترین صله رحم آزار نرساندن به آنهاست .

فَعَدَلَ فِيهَا لِيَتَّبِعِي مَنْ أَرَادَ بِمِيسُورِهَا وَ مَعْسُورِهَا وَ
لِيَخْتَبِرَ بِذَلِكَ الشُّكْرَ وَ الصَّبْرَ مِنْ غَنِيِّهَا وَ فَقِيرِهَا

خداوند متعال روزیها را عادلانه تقسیم کرد
تا هر که را بخواهد به وسعت روزی یا تنگی
آن بیازماید و میزان سپاسگزاری توانگر و
شکیبایی تهیدست را امتحان کند.

لَا يَشْغَلُكَ رِزْقُ مَضْمُونٍ عَنْ عَمَلٍ مَفْرُوضٍ

روزیِ ضمانت شده تو را از کارهای واجب
باز ندارد .

مَنْ إِسْتَبْطَأَ الرِّزْقَ فَلْيُكْثِرْ مِنَ التَّكْبِيرِ وَ مَنْ
كَثَرَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ فَلْيُكْثِرْ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ

کسی که در روزی خود تأخیر و تنگی
می بیند باید زیاد تکبیر بگوید و کسی که غم
و اندوهش زیاد شده بسیار استغفار کند .

اسْتَنْزِلُوا الرِّزْقَ بِالصَّدَقَةِ

با صدقه دادن ، روزی خود را فرود آورید .

مَنْ حَسَنَ بِرِّهِ بِأَهْلِ بَيْتِهِ زِيدَ فِي رِزْقِهِ

کسی که به خانواده‌اش خوب احسان

کند روزیش زیاد می‌شود .

إِنَّ الْعَبْدَ لَيَذِيبُ الذَّبَّ فَيَرْوِي عَنْهُ الرِّزْقَ

به سبب گناه روزی بنده از او گرفته می شود.

لَعَنَ اللَّهُ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ وَالرَّائِشَ
الَّذِي يَمْشِي بَيْنَهُمَا

خدا رشوه دهنده و رشوه گیرنده و واسطه
میان آن دو را لعنت فرموده است .

مَنْ رَضِيَ بِالْقَضَاءِ أَتَى عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَعَظَّمَ اللَّهُ أَجْرَهُ وَمَنْ
سَخِطَ الْقَضَاءَ مَضَى عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَأَحْبَطَ اللَّهُ أَجْرَهُ

حُكْمُ خُدا در هر حال جاری می‌شود ، کسی که به
آن راضی باشد اجر می‌برد و کسی که از آن
خشمگین باشد خداوند اجرش را از بین می‌برد .

إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا ابْتَلَاهُ ، فَإِنْ صَبَرَ اجْتَبَاهُ وَ
إِنْ رَضِيَ اصْطَفَاهُ

هر گاه خدا بنده‌ای را دوست داشته باشد
مبتلایش می‌کند، اگر صبر کرد او را به خود
نزدیک می‌کند و اگر راضی به آن بلا بود او را
خالص کرده برمی‌گزیند.

مَنْ طَلَبَ رِضَى اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ أُمُورَ النَّاسِ وَ
مَنْ طَلَبَ رِضَى النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ

هر که خشنودی خدا را بطلبد هر چند به قیمت
خشم مردم ، خداوند او را از امور مردم بی نیاز
می کند، و هر که رضایت مردم را با خشنودی
خدا طلب کند خداوند او را به مردم وا می گذارد.

إِنَّ الرَّفْقَ لَمْ يُوضَعْ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَ لَأ
تُزْعَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ

رفق و نرمی با هیچ چیز همراه نشد مگر
اینکه آن را آراست و از هیچ چیز جدا نشد
مگر اینکه آن را زشت گرداند .

خَادِعُ نَفْسِكَ فِي الْعِبَادَةِ وَارْفُقْ بِهَا وَلَا تَقْهَرُهَا وَخُذْ عَفْوَهَا وَ

نَشَاطَهَا إِلَّا مَا كَانَ مَكْتُوبًا عَلَيْكَ مِنَ الْفَرِيضَةِ فَإِنَّهُ لَا بُدَّ مِنْ قَضَائِهَا

برای عبادت نفس خود را بفریب و با او ملایمت
کن، با زور وادار به عبادتش نکن و در زمان
فراغت و نشاطش او را به عبادت گیر، مگر در
واجباتی که باید آنها را در وقتشان به جای آورد.

عَلَى الْعَاقِلِ أَنْ يُحْصِيَ عَلَى نَفْسِهِ مَسَاوِيَهَا فِي الدِّينِ وَالرَّأْيِ وَالْأَخْلَاقِ
وَالْأَدَبِ فَيَجْمَعَ ذَلِكَ فِي صَدْرِهِ أَوْ فِي كِتَابٍ وَيَعْمَلُ فِي إِزَالَتِهِ

بر خردمند است که بديهای دینی ، فکری ، اخلاقی
و تربیتی خود را شماره کرده در سینه خود یا
کتابچه‌ای گرد آورد و در زدودن آنها بکوشد .

لَوْ يَعْلَمُ الْعَبْدُ مَا فِي رَمَضَانَ لَوَدَّ أَنْ يَكُونَ رَمَضَانَ السَّنَةَ

اگر بنده ارزش ماه رمضان را می دانست
آرزو می کرد همه سال رمضان باشد .

مَنْ وَثِقَ بَأَنَّ مَا قَدَّرَ اللَّهُ لَهُ لَنْ يَفُوتَهُ إِسْتِرَاحَ قَلْبِهِ

هر که اطمینان داشته باشد آنچه خدا برایش
مقدر کرده از او فوت نمی شود دلش آرام می گیرد

أَعْرَفُ النَّاسِ بِالزَّمَانِ مَنْ لَمْ يَتَعَجَّبْ مِنْ أَحْدَاثِهِ

آگاهترین مردم به روزگار کسی است که
از حوادث آن تعجب نکند .

لَا تَكُونَنَّ حَدِيدَ النَّظَرِ إِلَى مَا لَيْسَ لَكَ فَإِنَّهُ لَنْ يَزِنِي فَرَجُكَ مَا حَفِظْتَ عَيْنَكَ وَ
فَإِنْ قَدَرْتَ أَنْ لَا تَنْظُرَ إِلَى تَوْبِ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَحِلُّ لَكَ فَافْعَلْ

مسیح علیه السلام فرمود: هرگز نباید به آنچه (زنی) که به تو
تعلق ندارد خیره شوی، زیرا تا زمانی که چشم خود را
نگه داری هرگز مرتکب زنا نخواهی شد، اگر توانستی
حتی به جامه زن نامحرم هم نگاه نکنی چنین کن .

الزُّهُدُ هُوَ تَرْكُكَ كُلِّ شَيْءٍ يَشْغَلُكَ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ غَيْرِ
تَأْسُفٍ عَلَى فَوْتِهَا وَ لَا إِعْجَابٍ فِي تَرْكِهَا وَ لَا انْتِظَارِ فَرْجٍ مِنْهَا

زُهد آن است که هرچه تو را از خدا باز دارد رها کنی
بی آنکه برای از دست دادن آن افسوس بخوری و یا
بخاطر رها کردن آن دچار غرور و خودپسندی شوی
یا چشمداشت گشایشی از این کارت داشته باشی .

إِذَا هَرَبَ الزَّاهِدُ مِنَ النَّاسِ فَاطْلُبْهُ ، إِذَا طَلَبَ الزَّاهِدُ
النَّاسَ فَاهْرُبْ مِنْهُ

هر گاه زاهد از مردم گریزان شد در طلب او
باش و هر گاه بدنبال مردم بود از او فرار کن .

مَا مِنْ شَابٍ تَزَوَّجَ فِي حَدَاثَةِ سِنِّهِ إِلَّا عَجَّ شَيْطَانُهُ يَا وَيْلَهُ يَا وَيْلَهُ عَصَمَ مِنِّي نُكُتِي دِينِهِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ الْعَبْدُ فِي الثُّلُثِ الْبَاقِي

هیچ جوانی نیست که در ابتدای دوران جوانی خود ازدواج کند مگر اینکه شیطان او فریاد بر آورد: «ای وای ای وای ! دوسوم دینش را از من حفظ کرد»، پس برای حفظ یک سوم باقیمانده باید تقوای خدا را در پیش گیرد.

الْمَرْوَجُ النَّائِمُ أَفْضَلُ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْعَرَبِ

همسردار خفته نزد خداوند بر بی همسر
روزه گیر شب زنده دار بر تری دارد .

مَنْ تَزَوَّجَ امْرَأَةً لَا يَزْوِجُهَا إِلَّا لِحَمَالِهَا لَمْ يَرِ فِيهَا مَا يُحِبُّ

هر که با زنی فقط به خاطر جمالش ازدواج کند ، دلخواه خود را در او نبیند .

جاء رجلٌ إلى الامام الحسن عليه السلام يستشيره في تزويج ابنته فقال :

زَوِّجْهَا مِنْ رَجُلٍ تَقِيٍّ فَإِنَّهُ إِنْ أَحَبَّهَا أَكْرَمَهَا وَإِنْ أَبْغَضَهَا لَمْ يَظْلِمْهَا

شخصی درباره ازدواج دخترش با امام حسن عليه السلام مشورت کرد حضرت فرمود: او را به مردی با تقوا شوهر ده، چراکه اگر دوستش داشته باشد گرامیش می دارد و اگر او را دوست نداشته باشد به او ظلم نمی کند .

أَعْظَمُ النَّاسِ حَقًّا عَلَى الْمَرْأَةِ زَوْجُهَا وَأَعْظَمُ النَّاسِ حَقًّا

عَلَى الرَّجُلِ أُمُّهُ

بزرگترین حق را بر زن شوهر او دارد و
بزرگترین حق را بر مرد مادر او دارد .

أَيُّمَا امْرَأَةٍ رَفَعَتْ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا شَيْئًا مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى
مَوْضِعٍ تُرِيدُ بِهِ صَلَاحًا إِلَّا نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهَا

هر زنی در خانه شوهر به قصد مرتب کردن آن چیزی
را جابه‌جا کند خداوند به او نظر (رحمت) می‌کند .

إِنَّ الرَّجُلَ لَيُوجَرُ فِي رَفْعِ اللَّقْمَةِ إِلَيَّ فِي امْرَأَتِهِ

مردی که بسوی دهان همسر خود لقمه‌ای
بالا برد پاداش برَد .

مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الزَّوْجَةُ الصَّالِحَةُ

از خوشبختی مرد داشتن همسر صالح است .

کافی ج ۵ ص ۳۲۷

مَنْ زَارَ أَخَاهُ إِلَى مَنْزِلِهِ لَا لِحَاجَةٍ مِنْهُ إِلَيْهِ
كُتِبَ مِنْ زُورِ اللَّهِ

هر که بی هیچ حاجتی به قصد دیدن برادر
مؤمنش به خانه او رود از زیارت کنندگان
خدا نوشته می شود .

مَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَرْضِ أُبَلِّغْتُهُ وَمَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ
عِنْدَ الْقَبْرِ سَمِعْتُهُ

پیامبر خدا ﷺ فرمود: در هر نقطه از زمین
کسی به من سلام کند سلامش به من می‌رسد و
هر که نزد قبرم به من سلام کند آن را می‌شنوم.

مَنْ زَارَنَا فِي مَمَاتِنَا فَكَأَنَّ مَا زَارَنَا فِي حَيَاتِنَا

هر که ما را پس از مردنمان زیارت کند گویا
ما را هنگام زنده بودنمان زیارت کرده است .

إِنَّ لَنَا حَرَمًا وَهُوَ بَلْدَةُ قَمٍّ وَ سُدْفَنُ فِيهَا امْرَأَةٌ مِنْ أَوْلَادِي
تُسَمَّى فَاطِمَةَ فَمَنْ زَارَهَا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

حرم ما شهر قم است و بزودی بانویی از فرزندان
من در آن دفن می شود که فاطمه نام دارد ، هر که
او را زیارت کند بهشت بر او واجب می شود .

زُورُوا مَوْتَاكُمْ فَإِنَّهُمْ يَفْرَحُونَ بِزِيَارَتِكُمْ وَ لِيُطْلَبِ
الرَّجُلُ حَاجَتَهُ عِنْدَ قَبْرِ أَبِيهِ وَ أُمَّهِ بَعْدَ مَا يَدْعُو لَهُمَا

اموات خود را زیارت کنید که آنها از زیارت
شما خوشحال می شوند ، انسان باید حاجتش را
بعد از آنکه بر سر قبر پدر و مادرش برای آنها
دعا کرد (از خدا) بخواهد .

إِنَّ أَحْسَنَ الرِّبِيِّ مَا خَلَطَكَ بِالنَّاسِ وَجَمَلَكَ بَيْنَهُمْ وَكَفَّ
أَلْسِنَتَهُمْ عَنْكَ

نیکوترین هیأت (و شیوه زندگی) آن است که
تو را به مردم وصل کرده و در میان آنها زیبایت
گرداند و زبان (بدگویی) آنها را از تو باز دارد .

الرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ
عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ

مرد سرپرست خانواده خویش است و نسبت به آنها
بازخواست می شود و زن سرپرست خانه و فرزندان
شوهر است و درباره آنها باید پاسخگو باشد .

مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ آمِنٌ بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ وَهُوَ يُبْغِضُ عَلِيًّا
فَهُوَ كَاذِبٌ لَيْسَ بِمُؤْمِنٍ

هر که گمان کند به من و آنچه آورده ام ایمان آورده
ولی علی را دشمن دارد مؤمن نیست، دروغگو است.

انظروا إلى السائلِ فإن رقت له قلوبكم فأعطوه

به سائل نگاه کنید ، اگر دلتان به حال او
رفت آورد به او عطا کنید .

لَوْ يَعْلَمُ السَّائِلُ مَا فِي الْمَسْأَلَةِ مَا سَأَلَ أَحَدٌ أَحَدًا
وَلَوْ يَعْلَمُ الْمَسْئُولُ مَا فِي الْمَنْعِ مَا مَنَعَ أَحَدٌ أَحَدًا

اگر سائل می‌دانست که در درخواست چه چیزی نهفته است
هرگز کسی از دیگری چیزی درخواست نمی‌کرد و اگر کسی که
از او چیزی درخواست شده می‌دانست که در ناامید کردن چه
چیزی نهفته است هرگز کسی دیگری را ناامید بر نمی‌گرداند.

إِذَا أَرَدْتُ أَنْ يَحْشُرَكَ اللَّهُ مَعِيَ فَأَطِلُّ السُّجُودَ
بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

پیامبر اکرم ﷺ فرمود: اگر می خواهی خداوند
تو را با من محشور فرماید در پیشگاه خدای
واحد قهار سجده های طولانی داشته باش .

عَلَيْكُمْ بِإِتْيَانِ الْمَسَاجِدِ فَإِنَّهَا بُيُوتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ
مَنْ أَتَاهَا مُتَطَهِّرًا طَهَّرَهُ اللَّهُ مِنْ دُنُوبِهِ وَ كُتِبَ مِنْ زُورِهِ

به مسجد بروید، چرا که مساجد خانه‌های خدا
در زمین هستند و هر که با وضو وارد آنها شود
خداوند او را از گناهانش پاک کرده، از
زیارت کنندگان خدا نوشته می‌شود.

مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ يُطَلَبُ فِيهِ الْجَمَاعَةُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ
سَبْعُونَ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَيُرْفَعُ لَهُ مِنَ الدَّرَجَاتِ مِثْلُ ذَلِكَ

هر که برای شرکت در نماز جماعت به مسجدی رود
برای هر قدمی که برمی دارد هفتاد هزار حسنه برایش
نوشته شده ، به همان اندازه درجاتش بالا می رود .

تَجَافُوا عَنِ ذَنْبِ السَّخِيِّ فَإِنَّ اللَّهَ أَخَذَ يَدَيْهِ كَمَا عَثَرَ

از خطای انسان بخشنده در گذرید ، زیرا
هر بار بلغزد خداوند دست او را می گیرد .

إِنَّ لِلسَّخَاءِ مِقْدَارًا فَإِنْ زَادَ عَلَيْهِ فَهُوَ سَرَفٌ

بخشندگی اندازه‌ای دارد که اگر از آن
فراتر رود اسراف است .

أَبْدُلْ لَصَدِيقِكَ كُلَّ الْمَوَدَّةِ وَلَا تَبْدُلْ لَهُ كُلَّ الطَّمَانِينَةِ

هرچه محبت داری نثار دوست کن اما

هرچه اطمینان داری به پای او مریز .

إِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يَسْحَكَ مَفْسَدَةً لَهُ

آشکار کردن چیزی که هنوز محکم و
استوار نشده موجب تباهی آن می شود .

لَا يَرَى أَحَدُكُمْ إِذَا أُدْخِلَ عَلَيَّ مُؤْمِنٍ سُرُورًا
أَنَّهُ عَلَيَّ أُدْخِلَهُ فَقَطُّ بَلْ وَاللَّهِ عَلَيْنَا

هیچیک از شما فکر نکند اگر مؤمنی را
شاد کرد فقط او را شادمان گردانده بلکه
به خدا قسم ما را شاد کرده است .

مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كَرْبَةً نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَ الْآخِرَةِ

هر که غمی از مؤمنی بزدايد خداوند
اندوه‌های آخرت را از او بر طرف سازد .

جَالِسِ الْعُلَمَاءِ تَسْعَدُ

بِأَعْلَمَاءِ هَمْنَشِينِي كُنْ تَا سَعَادَتَمَنْد شَوِي .

إِذَا خَرَجَ أَحَدُكُمْ إِلَى سَفَرٍ تَمَّ قَدِيمَ عَلَى أَهْلِهِ فَلْيُهْدِهِمْ وَ
لْيُطْرِفَهُمْ وَلَوْ حِجَارَةً

هر گاه سفر رفتید در بازگشت برای خانواده تان
سوغاتی بیاورید حتی اگر قطعه سنگی باشد .

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ فِي حَدِيثِ الْأَرْبَعِمِائَةِ :

لَا يَخْرُجُ الرَّجُلُ فِي سَفَرٍ يَخَافُ مِنْهُ عَلَى دِينِهِ وَصَلَاتِهِ

انسان نباید به سفری رود که می ترسد در
آن به دین و نمازش لطمه‌ای وارد شود .

كُلُّ بِنَاءٍ لَيْسَ بِكَفَافٍ فَهُوَ وَبَالَ عَلَىٰ صَاحِبِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

هر بنایی که بیش از نیاز باشد روز قیامت
وبالِ گردن صاحبِ اوست .

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ يَدِهِ وَ لِسَانِهِ وَ
الْمُؤْمِنُ مَنْ ائْتَمَنَهُ النَّاسُ عَلَى اَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ

مسلمان کسی است که مردم از دست و
زبانش آسوده باشند و مؤمن کسی است که
مردم او را امین مال و جان خود بدانند .

أَسْبَغِ الْوُضُوءَ تَمُّرًا عَلَى الصِّرَاطِ مَرَّةً السَّحَابِ أَفْشِ السَّلَامَ يَكْثُرُ
خَيْرُ بَيْتِكَ أَكْثَرُ مِنْ صَدَقَةِ السَّرِّ فَإِنَّهَا تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ

وضو را کامل بگیر تا همچون ابر از صراط
عبور کنی، با صدای آشکار سلام کن تا خیر و
برکت خانهات افزون شود و زیاد صدقه پنهانی
بده که این کار خشم پروردگار را فرو می‌نشاند

لِلسَّلَامِ سَبْعُونَ حَسَنَةً تِسْعٌ وَ سِتُونَ
لِلْمَبْتَدِيِّ وَ وَاحِدَةٌ لِلرَّادِ

سلام هفتاد حسنه دارد ، ۶۹ تاى آن براى
سلام کننده است و يکى براى جواب دهنده .

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام: أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى دَاوُدَ:

يَا دَاوُدُ تُرِيدُ وَ أُرِيدُ وَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا أُرِيدُ فَإِنْ أَسْلَمْتَ لِمَا أُرِيدُ أَعْطَيْتَكَ
مَا تُرِيدُ وَ إِنْ لَمْ تُسَلِّمْ لِمَا أُرِيدُ أَتَعَبْتُكَ فِيمَا تُرِيدُ ثُمَّ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا أُرِيدُ

خداوند به داود عليه السلام وحی فرمود: تو می خواهی و من هم
می خواهم ولی فقط آنچه من می خواهم واقع می شود پس
اگر تسلیم خواست من شوی خواست تو را هم تأمین می کنم
اما اگر تسلیم خواست من نشدی تو را در راه خواستهات به
زحمت می افکنم و آنگاه همان می شود که من می خواهم .

لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لِشَيْءٍ قَدْ مَضَى لَوْ كَانَ غَيْرَهُ

رسول خدا ﷺ هیچگاه درباره کاری که گذشته بود نمی فرمود: کاش جور دیگری می شد .

عَوْدُ أُذُنِكَ حُسْنُ الْإِسْتِمَاعِ وَ لَا تُصْغِرْ إِلَى
مَا لَا يَزِيدُ فِي صَلَاحِكَ اسْتِمَاعُهُ

گوش خود را به خوب شنیدن عادت ده و به
سخنانی که به اصلاح و پاکی تو نمی افزاید
گوش مسپار .

سُئِلَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ التَّسْمِيَةِ بِأَسْمَاءِ الْأُمَّةِ ، أَفِي ذَلِكَ نَفْعٌ ؟ فَقَالَ : إِي وَاللَّهِ ، وَهَلِ الدِّينُ إِلَّا الْحُبُّ ؟

از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَامُ سؤال شد: آیا در نامگذاری به اسماء ائمه عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نفعی هست؟ حضرت فرمودند: به خدا قسم بله، مگر دین جز محبت است؟

أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

كَأَنَّكَ تَدْعُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ كَانَ بَعْدَهُ شِعْرٌ

گفتن « بسم الله الرحمن الرحيم » را ترک
مکن حتی اگر بعد از آن شعری باشد .

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ سَهْرُ الْعُيُونِ بِذِكْرِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ

برترین عبادت شب زنده داری به ذکر
خدای سُبْحان است .

لَا يَطْمَعَنَّ... مُعَاقِبَ الدَّيْبِ الصَّغِيرِ فِي السُّودِ

هر گز کسی که به اندک گناهی کیفر می دهد
چشم طمع به آقایی کردن نداشته باشد .

كُلُّ مُعَاجِلٍ يَسْأَلُ الْإِنْظَارَ وَكُلُّ مُؤَجَّلٍ يَتَعَلَّلُ بِالسَّوِيفِ

هر که مهلتش به سر آید (برای جبران گذشته)
مهلتی می طلبد و به هر که مهلتی داده شود در
انجام کار امروز و فردا می کند .

السُّوقُ دَارُ سَهْوٍ وَ غَفْلَةٍ فَمَنْ سَبَّحَ فِيهَا
تَسْبِيحَةً كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ

بازار سرای بی خبری و غفلت است ، پس
هر که در آن یک تسبیح گوید خداوند هزار
هزار ثواب برایش می نویسد .

إِيَّاكُمْ وَالْحَلْفَ فَإِنَّهُ يَنْفِقُ السِّلْعَةَ وَيَمْحِقُ الْبِرْكَاتَ

امیر مؤمنان علی علیه السلام خطاب به اهل بازار فرمودند:
از سو گند خوردن پرهیزید ، چرا که سو گند کالا
را رونق می دهد ولی برکت را می برد .

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي وَصِيَّتِهِ لِعَلِيِّ الْعَلِيِّ :

يَا عَلِيُّ عَلَيْكَ بِالسُّوَاكِ عِنْدَ وُضُوءِ كُلِّ صَلَاةٍ

از وصایای پیامبر اکرم ﷺ به علی علیه السلام : برای

هر نمازی که وضو می گیری مسواک هم بزن .

لَسْتُ أَحِبُّ أَنْ أَرَى الشَّابَّ مِنْكُمْ إِلَّا
غَادِيًّا فِي حَالَيْنِ إِمَّا عَالِمًا أَوْ مُتَعَلِّمًا

دوست ندارم جوانی از شما را جز در دو حال
بینم: یا عالم شده یا در حال علم آموزی است.

فَضْلُ الشَّابِّ الْعَابِدِ الَّذِي تَعَبَّدَ فِي صَبَاهُ عَلَيَّ الشَّيْخِ الَّذِي
تَعَبَّدَ بَعْدَ مَا كَبُرَتْ سِنُهُ كَفَضْلِ الْمُرْسَلِينَ عَلَيَّ سَائِرِ النَّاسِ

بر تری جوانِ عابدی که در جوانی خود راه
بندگی پیش گرفته برپیر مردی که در
بزرگسالی به عبادت روی آورده ، همچون
بر تری پیامبران مرسل بر دیگر مردم است .

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْبَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

الْوُقُوفُ عِنْدَ الشُّبْهَةِ خَيْرٌ مِنَ الْاِقْتِحَامِ فِي الْهَلَكَةِ

توقف هنگام مواجهه با کار شبهه‌ناک بهتر
از فرورفتن در گرداب هلاکت است .

أَكْرَهُ نَفْسِكَ عَلَى الْفَضَائِلِ فَإِنَّ الرِّذَائِلَ أَنْتَ مَطْبُوعٌ عَلَيْهَا

نفس خودت را به پذیرش فضائل مجبور کن
چراکه نهاد تو بر رذیلت‌ها سرشته شده است .

أَكْثَرُ الدُّعَاءِ تَسْلِمٌ مِنْ سُورَةِ الشَّيْطَانِ

زیاد دعا کن تا از گزند شیطان محفوظ بمانی.

مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْهَوَى مَنَسَاةٌ لِلْإِيمَانِ وَمَحْضَرَةٌ لِلشَّيْطَانِ

همنشینی با هوس رانان موجب فراموشی
ایمان و حاضر شدن شیطان است .

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ :

لَا يَنَالُ شَفَاعَتِي مَنْ اسْتَحَفَّ بِصَلَاتِهِ

کسی که نماز خود را سبک شمارد به
شفاعت من نمی‌رسد .

إِنَّ اللَّهَ يَنْقُلُ الْعَبْدَ مِنَ الشَّقَاءِ إِلَى السَّعَادَةِ وَلَا يَنْقُلُهُ
مِنَ السَّعَادَةِ إِلَى الشَّقَاءِ

خداوند تبارک و تعالی بنده را از شقاوت
به سعادت منتقل می کند ولی از سعادت به
شقاوت منتقل نمی کند .

مَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ بَابَ شُكْرِ فَحَزَنَ عَنْهُ بَابَ الزِّيَادَةِ

این گونه نیست که خدا دری از شکر به روی
بنده باز کند و درِ زیادی نعمت را ببندد .

إِذَا قَدَرْتَ عَلَى عَدُوِّكَ فَاجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا
لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ

زمانی که بر دشمن دست یافتی عفو و
بخشایش را شکرانه این چیرگی قرار ده .

لَعَنَ اللَّهُ قَاطِعِي سَبِيلِ الْمَعْرُوفِ وَالرَّجُلُ يُصْنَعُ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ
فَيَكْفُرُهُ فَيَمْنَعُ صَاحِبَهُ مِنْ أَنْ يُصْنَعَ ذَلِكَ إِلَى غَيْرِهِ

خدا قطع کنندگان راه خیر را لعنت کند ، کسی که
به او خوبی می شود اما ناسپاسی می کند و در نتیجه
نیکوکار را از احسان به دیگران باز می دارد .

مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْمُنْعِمَ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ وَعِنْدَكَ

هر که در مقابل خوبی مردم تشکر نکند
از خداوند و عینک تشکر نکرده است .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

لَا تَشْهَدَنَّ بِشَهَادَةٍ حَتَّى تَعْرِفَهَا كَمَا تَعْرِفُ كُفَّكَ

هرگز شهادتی مده مگر اینکه مانند کفِ
دستت برایت روشن باشد .

فَوْقَ كُلِّ ذِي بَرٍّ بِرٍّ حَتَّى يُقْتَلَ الرَّجُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِذَا قُتِلَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَيْسَ فَوْقَهُ بِرٌّ

بالا تر از هر نیکی ، نیکی است تا آنگاه که مرد در
راه خدا کشته شود ، پس چون در راه خدا کشته
شد بالا تر از آن نیکی (و ارزشی) وجود ندارد .

مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَ
إِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ

هر که صادقانه از خدا شهادت مسألت
کند خداوند او را به جایگاه شهیدان
می‌رساند حتی اگر در بستر خود بمیرد .

مَنْ عَشِقَ فِئْتَكُمْ وَعَفَّ فَمَاتَ فَهُوَ شَهِيدٌ

عاشقی که عشق خود را بیوشاند و تا
هنگام مرگ پاکدامنی ورزد شهید است .

كَفَى بِالرَّجُلِ بَلَاءً أَنْ يُشَارَ إِلَى رَأْسِهِ بِالْأَصَابِعِ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا

همین بلا برای انسان کافی است که
در کار دین یا دنیا انگشت نما باشد .

كَفَى بِالْمَرْءِ حَزِينًا أَنْ يَلْبَسَ ثَوْبًا يَشْهَرُهُ أَوْ يَرْكَبَ دَابَّةً تَشْهَرُهُ

برای رسوایی و خواری انسان همین بس
که جامه‌ای بپوشد که او را انگشت‌نما
کند یا مرکبی انگشت‌نما سوار شود .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الشُّهُرَيْنِ : شَهْرَةَ اللَّبَاسِ وَشَهْرَةَ الصَّلَاةِ

خداوند دو شهرت را دشمن می‌دارد :
شهرت لباس و شهرت نماز

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُوقِّرْ كِبِيرَنَا وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا

کسی که به بزرگسالان ما احترام نگذارد و
با خردسالان ما مهربان نباشد از ما نیست .

لَيْسَ مِنْ شِيعَتِنَا مَنْ قَالَ بِلِسَانِهِ وَخَالَفَنَا
فِي أَعْمَالِنَا وَآثَارِنَا

کسی که به زبان دم از تشیع زند اما در
عمل برخلاف اعمال و کردار ما عمل کند
از شیعیان ما نیست .

مَعَاشِرَ الشَّيْعَةِ كُونُوا لَنَا زِينًا وَلَا تَكُونُوا عَلَيْنَا شِينًا

امام صادق عليه السلام فرمود: ای جماعت شیعه!
مایه آبرو و زینت ما باشید نه باعث بدنامی ما

عيسى بن مريم عليه السلام :

إِنَّكُمْ لَا تَدْرِكُونَ مَا تُحِبُّونَ إِلَّا بِصَبْرِكُمْ عَلَىٰ مَا تَكْرَهُونَ

مسیح علیہ السلام فرمود: به آنچه دوست دارید
نمی‌رسید مگر با صبر کردن بر آنچه نمی‌پسندید

قال أمير المؤمنين عليّ عليه السلام في وصف المتقين :

صَبَرُوا أَيَّامًا قَصِيرَةً أَعْقَبَهُمْ رَاحَةٌ طَوِيلَةٌ

امیرالمؤمنین علی علیه السلام در وصف متقین فرمودند:
ایشان چند صباحی صبر کردند، صبری که در
پی آن آسایشی طولانی در انتظارشان است.

مَنْ ابْتَلِيَ مِنْ شِيعَتِنَا فَصَبَرَ عَلَيْهِ كَانَ لَهُ أَجْرُ أَلْفِ شَهِيدٍ

هر یک از شیعیان ما که گرفتاری برایش
پیش آید و صبر کند اجر هزار شهید دارد.

إِنْ صَبَرْتَ جَرَتْ عَلَيْكَ الْمَقَادِيرُ وَأَنْتَ مَا جُورٌ وَ
إِنْ جَزَعْتَ جَرَتْ عَلَيْكَ الْمَقَادِيرُ وَأَنْتَ مَا زُورٌ

اگر صبر کنی مقدرات الهی بر تو جاری
می شود و مأجور خواهی بود و اگر بیتابی کنی
باز هم مقدرات الهی بر تو جاری می شود ولی
پاداشی نخواهی داشت .